

Hokej – sa ľahko hrá.....z tribúny.

Pomaly ako sa začala hokejová sezóna sa zvyšuje aj záujem o sledovanie hokeja. Na tribúnach sa vedie veľa diskusií o jednotlivých tímoch a hráčoch, predovšetkým v mládežníckych kategóriách. Veľa názorov je prezentovaných nahlas a verejne, aj keď väčšina z nich je pomerne nespravodlivá voči jednotlivým hráčom.

Hokej je najrýchlejšia športová hra na svete a výrazne sa odlišuje od ostatných kolektívnych športov. Vyžaduje obrovský fyzický a psychický potenciál ho hrať sám o sebe, a nieto ešte na vrcholovej úrovni. Na rozdiel od iných hier s dopredu nacvičenými signálmi a akciami, v hokeji dochádza k neustálej konfrontácii hráčov (tzv. osobné súboje) a k nekonečným možnostiam riešenia vzniknutých herných situácií. V hokeji často využívame angl. výraz „read and react“ – „čítaj a reaguj“ práve v komunikácii s hráčmi, ktorí musia neustále hodnotiť situáciu okolo seba a adekvátne na ňu reagovať. Počas korčuľovania na ľade nemáme čas sa poradiť s trénerom alebo zobrať si „oddychový čas“ a analyzovať vzniknutú hernú situáciu. Hra sa postupne vyvíja, neustále dochádza k pohybu hráčov v jednotlivých tretinách ihriska.

Rodičia a diváci, ktorí sedia na vyvýšenej tribúne nerozumejú prečo „malý Janko“ nezdvihol puk ponad padajúceho brankára a nerozhodol zápas? Alebo prečo hráč s pukom neprihral spoluhráčovi, ktorý bol v lepšej pozícii na strelenie gólu? Alebo prečo ten „hlúpy“ tréner vybral na oslabenie „zlých“ hráčov?

Hokejová hra je skutočne tým viac odlišná, čím ste k nej bližšie. Hore na tribúne vyzerá dianie na ľadovej ploche úplne jednoduché, na prvý pohľad zreteľné a jasné. Pohľad hráča z lavičky je však odlišný od toho, ktorý majú rodičia na tribúne a pohľad hráča na ľade je od oboch ešte rozdielnejší. Hráči na ľade nevidia to, čo vidia rodičia z tribúny. Vo väčšine prípadov majú menší, zúžený uhol pohľadu (často krát nevidia postavenie ostatných hráčov) a konajú pod tlakom súpera (napr. napadajúci protihráč) a vývojom samotnej hry (oslabenie, predĺženie a pod.). Ako samotná hra na ľade pokračuje, hráči sú viac a viac unavení (fyzická a psychická únava). Toto všetko sa odzrkadľuje na tom, ako hráči vnímajú dej hry. **Preto, to čo vidia rodičia a diváci na tribúne, nie je vždy to, čo vidia hráči na ľadovej ploche.**

Ďalší z faktorov, ktorý je potrebné zobrať do úvahy je rýchlosť hry na ľade, pokým vy na tribúne sedíte alebo stojíte. Najlepší starší žiaci prekorčuľujú vzdialenosť medzi dvomi modrými čiarami za 1,9 až 2,2 sekundy (18 metrov za 2 sekundy). Ak hráč v takejto rýchlosti vedie puk, má len niekoľko stotín sekundy na analýzu vzniknutej hernej situácie (postavenie spoluhráčov, protihráčov a pod.) a jej následné riešenie (realizáciu). Veľa týchto riešení je úspešných, ale veľa týchto riešení je aj nesprávne vyriešených. Často krát je myšlienka dobrá, ale samotná realizácia hernej činnosti (vedenie puku, prihrávanie puku a pod.) nie je prevedená na požadovanej kvalitatívnej úrovni (napr. brániaci hráč zachytí kolmú prihrávku – príliš slabá).

Rodičia a fanúšikovia by preto mali pochopiť, že to čo sa práve odohráva na ľadovej ploche je výnimočná kombinácia fyzického a psychického úsilia hráčov podriadená tímovému cieľu (vyhrať zápas). A preto je potrebné chváliť čiastkové úspechy a ignorovať drobné neúspechy.

Hal Tearse, Director of Minnesota Hockey (USA)

odborný preklad a korektúra: Mgr. Igor Andrejkovič, PhD.